

Handläggare: Inger Nilsson
Telefon: 508 23 305

Till
Hägersten-Liljeholmens
stadsdelsnämnd

Uppföljning av barnfamiljer med långvarigt ekonomiskt bistånd - rapport

Förslag till beslut

Hägersten-Liljeholmens stadsdelsnämnd lägger rapporten till handlingarna.

Maria Mannerholm
Stadsdelsdirektör

Ingrid Widebäck
Avdelningschef
Social omsorg

Sammanfattning

Förvaltningen har, utifrån ett åtagande i verksamhetsplan för 2008, gjort en uppföljning av barnfamiljer som varit beroende av ekonomiskt bistånd i tre år eller mer. Slutsatsen av uppföljningen är att bidragsberoende får konsekvenser för barnen och att socialtjänsten behöver samverka med andra instanser för att hitta insatser som kan hjälpa föräldrarna till självförsörjning och självständighet.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts vid avdelningen för social omsorg.

Innehållet i rapporten

Förvaltningen har gjort en uppföljning av barnfamiljer som varit beroende av ekonomiskt bistånd i tre år eller mer. Uppföljningen har sin grund i ett åtagande som enheten för ekonomiskt bistånd fastställde i verksamhetsplan för 2008 utifrån kommunfullmäktiges mål om ”jobb istället för bidrag”. Enligt åtagandet skulle enheten ”titta på behovet av andra insatser som till exempel hushållsekonomisk rådgivning, genomgång av andra bidrag, är hyreskostnaden för hög, finns möjligheten att eventuellt förbilliga sina levnadsomkostnader osv.”

I den kartläggning som gjordes hittades 27 familjer som fått ekonomiskt bistånd kontinuerligt i tre år eller mer. Av dessa familjer ville några inte delta i undersökningen, några hade hunnit avslutas vid enheten på grund av att de blivit självförsörjande och några ville inte delta på grund av sjukdom eller pågående utredning vid barn- och ungdomsenheten.

De tretton återstående familjerna har intervjuats vid hembesök eller på stadsdelsförvaltningen enligt ett fastställt formulär som innehöll frågor om bostads-situationen, biståndet, ekonomin och om möjligheter till självförsörjning, hälsa och barn.

De flesta av de intervjuade var ensamstående kvinnor med barn, vilket motsvarar förhållandena i hela gruppen. Alla familjer utom en hade ett-två barn. I hälften av familjerna var föräldrarna födda utrikes. Nästan alla familjer hade förstahandskontrakt på sina lägenheter. Det stora flertalet av föräldrarna är arbetslösa och har hälsoproblem. Endast en förälder av sexton hade arbete. Alla hushåll utom ett hade kontakt med läkare.

Undersökningen visar att de flesta hushållen hade rimliga boendekostnader och fick de allmänna bidrag som de hade rätt till som barnbidrag, underhållsbidrag och bostadsbidrag. Av dem som hade skulder var nästan alla aktuella hos budget- och skuldrådgivaren, men de flesta hade inte några skulder. Några större möjligheter att ändra sina utgifter eller att skaffa sig andra bidrag än försörjningsstöd hade föräldrarna därför inte. Istället måste de söka vägar till annan inkomst. Några bedöms av utredarna behöva läkarhjälp till en bättre hälsa, andra är i behov av lämplig praktik eller utbildning, någon skulle ha kunnat vara aktuell för sjukersättning, men bedöms inte kunna få det nu när försäkringskassan ändrat sina

regler. Att hitta vägar ut ur bidragsberoendet är således inte så lätt för dessa familjer.

När familjerna svarar på hur de lever blir det tydligt att bidragsberoendet får konsekvenser för barnen. Datorer eller internetuppkoppling finns inte alltid i hemmen, barnen får bland annat avstå från fritidsaktiviteter och på skolloven är samtliga familjer mest hemma eftersom de inte har råd att resa bort.

Handläggarna menar att det är av stor vikt för barnen att ”socialtjänsten tillsammans med andra instanser och aktörer kan identifiera den bakomliggande problematiken och med riktade insatser kunna göra allt för att stödja föräldrarna till självförsörjning och självständighet. Eftersom fattigdom kan innebära risker för barnet att hamna i problematiska situationer är det av vikt att i handläggningen av ekonomiskt bistånd beakta barns behov och situation.”

Bilagor

1. Rapport om uppföljning av barnfamiljer 2008 med ekonomiskt bistånd i tre år eller mer